

Instanța de insolvență: S. Arnăuț

D E C I Z I E

21 februarie 2018 mun. Chișinău
 Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
 al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,

Judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Ion Druță și Luiza Gafton

examinând recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Ivaro”,
 în cauza la cererea introductivă depusă de societatea cu răspundere limitată
 „Sansilvia” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine,
 împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, prin
 care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea societății cu răspundere limitată
 „Ivaro” cu privire la repunerea în termen a cererii de validare a creanței

c o n s t a ț ă

La 04 aprilie 2014 societatea cu răspundere limitată „Sansilvia” a depus
 cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine
 (f.d. 1-3).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2014 s-a admis spre
 examinare cererea introductivă depusă de societatea cu răspundere limitată
 „Sansilvia” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine și s-a
 numit în calitate de administrator provizoriu Tataru Natalia (f.d. 4-6).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014 s-a admis cererea
 introductivă depusă de societatea cu răspundere limitată „Sansilvia”.

S-a intentat procedura de insolvență în privința societății cu răspundere
 limitată „Sansilvia”.

S-a numit în calitate de administrator al insolvenței Tataru Natalia.

S-a ridicat dreptul de administrare a societății cu răspundere limitată
 „Sansilvia”.

S-a stabilit administratorului Tataru Natalia următoarele atribuții:

- examinarea activității debitorului în raport cu situația de fapt, întocmirea
 unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la
 insolvență cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabile și premisele
 angajării răspunderii acestora în condițiile legii, prezentarea acestui raport instanței
 de insolvență în termen de 1 lună;

- inventarierea patrimoniului debitorului, adoptarea de măsuri pentru
 conservarea masei debitoare;

- notificarea creditorilor, verificarea creanțelor și întocmirea tabelelor de
 creanțe;

- convocarea și asigurarea secretariatului adunării creditorilor;

- solicitarea și primirea gratuită de la participanții la procesul de insolvență, de la alte persoane, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, a informațiilor și explicațiilor necesare pentru executarea atribuțiilor, precum și de la debitor a informațiilor despre veniturile și bunurile ce îi aparțin cu titlu de proprietate, inclusiv despre cele care se află în proprietate comună pe cote-părți;

- exercitarea dreptului de acces în spațiile de serviciu ale debitorului, studierea documentelor care se află acolo;

- sesizarea organelor de resort despre contravențiile și/sau infracțiunile depistate în executarea atribuțiilor.

S-a obligat debitorul societatea cu răspundere limitată „Sansilvia” să predea administratorului Tataru Natalia până la 15 iunie 2014 gestiunea patrimoniului împreună cu documentele de constituire a întreprinderii; procesele-verbale ale adunărilor generale ale asociaților (membrilor, acționarilor, creditorilor), certificatul înregistrării de stat al întreprinderii; documentele ce confirmă drepturile societății asupra patrimoniului ei; registrele societății, avizele, actele auditorului și ale organelor administrării fiscale; documentele interne, ștampila, documentele contabile ale debitorului, precum și tabelul preliminar al creanțelor, întocmit de administratorul provizoriu sau o listă întocmită de debitor ce va cuprinde numele și adresele creditorilor și creanțele acestora de la data intrării în faliment, indicându-se cele născute după deschiderea procedurii.

S-a stabilit pentru creditorii termenul-limită de **20 iulie 2014** pentru înregistrarea cererii de validare a creanțelor pentru întocmirea tabelului-definitiv.

S-au preavizat creditorii garanți despre necesitatea precizării neîntârziate a bunurilor asupra cărora dețin un drept de preferință.

S-a stabilit termen până la 05 august 2014 pentru înaintarea creanțelor, de verificare a creanțelor de către lichidator, de întocmire și de comunicare a tabelului definitiv.

S-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru 01 septembrie 2014 (f.d. 7-9).

La **07 octombrie 2014** societatea cu răspundere limitată „Ivaro” a depus cerere de validare a creanței.

În motivarea cererii de validare a creanței societatea cu răspundere limitată „Ivaro” a indicat că la 01 aprilie 2014 societatea cu răspundere limitată „Expedit-Euro Trans” i-a cesionat creanța sa față de societatea cu răspundere limitată „Sansilvia” în sumă de 572 958,85 lei, născută în baza contractului de prestare a serviciilor nr. 14/3 din 01 martie 2011.

A mai concretizat că a achitat integral cedentului societatea cu răspundere limitată „Expedit-Euro Trans” suma de 572 958,85 lei.

Societatea cu răspundere limitată „Ivaro” cere repunerea în termen și recunoașterea în calitate de creditor chirografar și validarea creanței în sumă de 572 958,85 lei (f.d. 13-15).

La 07 octombrie 2014 societatea cu răspundere limitată „Ivaro” a depus cerere de repunere în termen a creanței, invocând că juristul întreprinderii a înregistrat la 20 iunie 2014 cererea de validare a creanțelor la administratorul insolvenței Tataru Natalia.

Dovada înregistrării cererii de validare a creanțelor se confirmă prin aplicarea datei și semnăturii avocatului Șișianu Dinu, care este reprezentantul

administratorului insolvenței Tataru Natalia și care la 20 iunie 2014 se afla la biroul administratorului insolvenței și a primit această cerere.

A indicat că la 06 octombrie 2014 prezentându-se în ședința de judecată la Curtea de Apel Chișinău a aflat că a fost numit un alt administrator, iar cererea de validare a creanței nu a fost înregistrată în instanța de insolvență.

A mai indicat că conform calcului datoriei din 05 iunie 2014 societatea cu răspundere limitată „Sansilvia” a înregistrat datoriile în sumă de 11 929 184,36 lei (f.d. 25-26).

În ședința de judecată din 22 octombrie 2014 administratorul insolvenței Popaz Vera a invocat că necunoașterea legii și a procedurii de depunere a cererilor de validare a creanțelor nu este temei de repunere în termen (f.d. 30).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014 s-a respins cererea societății cu răspundere limitată „Ivaro” cu privire la repunerea în termen a cererii de validare a creanței (f.d.33 – 38).

La 31 octombrie 2014 avocatul Lungu Vasile a declarat în interesele societății cu răspundere limitată „Ivaro” recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014 (f.d. 39), iar la 18 noiembrie 2014 recurs suplimentar împotriva aceleiași încheieri (f.d. 45-46).

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 26 noiembrie 2014 a respins recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Ivaro” și a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014 (f.d. 56-59).

La 29 iulie 2015 societatea cu răspundere limitată „Ivaro” a depus cerere de validare a creanței în sumă de 11 929 184 lei (f.d. 153-154).

La 21 iunie 2016 avocatul Lungu Vasile a depus cerere de validare provizorie a creanței în mărime de 11 929 184,36 lei, invocând că prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015 s-a încasat din contul societății cu răspundere limitată „Sansilvia” în contul societății cu răspundere limitată „Ivaro” suma de 11 929 184 lei și că este necesar ca instanța de insolvență să admită cu titlu provizoriu creanța înaintată (f.d. 62-63).

La 08 iulie 2016 avocatul Lungu Vasile a depus cerere de validare a creanței în mărime de 11 929 184 lei, invocând că la 29 iulie 2015 a depus cerere de validare a creanței, însă în ședința de judecată de examinare a cererii de admitere a creanței, lichidatorul Popaz Vera și creditorul majoritar Țurcan Corneliu au solicitat amânarea examinării, invocând că hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015 a fost contestată cu apel, demers care a fost admis de instanța de insolvență.

A concretizat că Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 30 iunie 2016 a respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Sansilvia” și a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015 (f.d. 70-71).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016 s-a respins cererea creditorului societatea cu răspundere limitată „Ivaro” cu privire la validarea creanțelor în sumă de 11 929 184,36 lei față de societatea cu răspundere limitată „Sansilvia” în procedura de faliment (f.d.93-96).

La 03 noiembrie 2016 avocatul Lungu Vasile a declarat în interesele societății cu răspundere limitată „Ivaro” recurs nemotivat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016 (f.d. 97), iar la 28 noiembrie 2016 recurs motivat împotriva aceleiași încheieri (f.d. 102-106).

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 18 ianuarie 2017 a respins recursul declarat de avocatul Vasile Lungu în interesele societății cu răspundere limitată „Ivaro” și a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016 (f.d. 117-123).

La 06 martie 2017 societatea cu răspundere limitată „Ivaro” a depus cerere de revizuire a deciziei Curții Supreme de Justiție din 18 ianuarie 2017 (f.d. 126-130).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017 s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de societatea cu răspundere limitată „Ivaro” (f.d. 146-150).

La 27 aprilie 2017 societatea cu răspundere limitată „Ivaro” a depus cerere de repunere și validare a creanței în sumă de 11 929 174,36 lei cu includerea în tabelul definitiv al creanțelor în calitate de creditor chirografar.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017 s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea societății cu răspundere limitată „Ivaro” cu privire la repunerea în termen a cererii de validare a creanței (f.d. 161-165).

La 04 decembrie 2017 societatea cu răspundere limitată „Ivaro” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii și emiterea unei noi hotărâri sub formă de încheiere de repunere în termen a cererii de validare a creanței.

În motivarea cererii de recurs societatea cu răspundere limitată „Ivaro” a indicat că la 03 decembrie 2014 a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Ivaro” cu privire la încasarea sumei de 11 929 184,36 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, acțiunea a fost admisă și s-a încasat din contul societății cu răspundere limitată „Sansilvia” în beneficiul său suma de 11 929 184,36 lei.

A concretizat că hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015 a devenit irevocabilă la 13 aprilie 2017 fiind eliberat și titlul executoriu.

A mai indicat că conform Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilității sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale.

A mai concretizat că creanța sa a apărut până la intentarea procesului de insolvabilitate, însă a fost confirmată într-un proces aparte, care s-a finalizat la 02 martie 2017.

La 19 februarie 2018 avocatul Lunga Dmitri a depus în interesele societății cu răspundere limitată „Ivaro” recurs suplimentar invocând că prin încheierea executorului judecătoresc Casian Veronica nr. 028-320/17 din 18 aprilie 2017 a fost intentată procedura de executare în baza documentului executoriu nr. 2-3083/15 din 20 iulie 2015 emis de Judecătoria Buiucani mun. Chișinău privind încasarea din contul societății cu răspundere limitată „Sansilvia” a datoriei de 11 929 184,36 lei, iar prin încheierea din 19 aprilie 2017 executorul judecătoresc Casian Veronica a dispus transmiterea spre executare a documentului executoriu.

A mai indicat că societatea cu răspundere limitată „Sansilvia” a contestat actele executorului judecătoresc, însă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, instanța de recurs a admis recursul declarat de societatea cu

răspundere limitată „Ivaro”, a casat încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 25 septembrie 2017 și a emis o nouă încheiere de respingere a cererii depuse de societatea cu răspundere limitată „Sansilvia” în procedura falimentului cu privire la contestarea acțiunilor executorului judecătoresc.

Consideră că încheierea executorului judecătoresc din 19 aprilie 2017 privind transmiterea titlului executoriu nr. 2-3083/15 din 20 iulie 2015 către lichidatorul Popaz Vera a rămas în vigoare și este executorie în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, ceea ce servește un motiv suplimentar pentru repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor.

Prin referința depusă la 20 februarie 2018 lichidatorul Popaz Vera a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii, invocând că există două acte judecătorești irevocabile prin care pretențiile societății cu răspundere limitată „Ivaro” au fost respinse. Rămânerea definitivă a hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015 nu este temei de repunere în termen a cererii de validare a creanței.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că este depus în termen, neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din următoarele motive.

Conform art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea la 28 noiembrie 2017, fapt ce denotă că recursul declarat la 04 decembrie 2017 de societatea cu răspundere limitată „Ivaro” este depus în interiorul termenului de declarare.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele pricinii rezultă că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014 s-a intentat procedura de insolvență a societății cu răspundere limitată „Sansilvia” și s-a stabilit termenul limită de depunere cererilor de validare a creanțelor pentru întocmirea tabelului definitiv al creanțelor la 20 iulie 2014.

Instanța de insolvență a constatat că la 27 aprilie 2017 societatea cu răspundere limitată „Ivaro” a depus cerere de repunere în termen și de validare a creanței, invocând temei de repunere în termen faptul că hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015, prin care s-a încasat din contul debitorului suma pretinsă spre a fi validată, a devenit irevocabilă și că în acest sens a fost eliberat și titlu executoriu.

În ședința de judecată din 28 noiembrie 2017 avocatul Lunga Dmitri în interesele societății cu răspundere limitată „Ivaro” a invocat circumstanță de repunere în termen a cererii de validare a creanței, eliberarea titlului executoriu la 30 aprilie 2017, în baza hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015, deoarece la momentul intentării procedurii de insolvență titlul executoriu nu exista (f.d. 159).

Conform art. 140 alin. (2) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditorii privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Conform art. 145 alin. (2) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Examinând cererea de repunere în termen a cererii de validare a creanței, Curtea de Apel Chișinău în calitate de instanță de insolvență prin încheierea din 28 noiembrie 2017 a dispus respingerea cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței depusă de societatea cu răspundere limitată „Ivaro”.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate în raport cu criticile formulate în recurs și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile raportului juridic litigios, instanța de recurs consideră că instanța de insolvență întemeiat a ajuns la concluzia respingerii cererii de repunere în termen a creanței din următoarele motive.

Materialul probator atestă că la 07 octombrie 2014 societatea cu răspundere limitată „Ivaro” a depus cerere de repunere în termen a creanței, invocând că juristul întreprinderii a înregistrat la 20 iunie 2014 cererea de validare a creanțelor la administratorul insolvenței Tataru Natalia.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 noiembrie 2014, s-a respins cererea societății cu răspundere limitată „Ivaro” cu privire la repunerea în termen a cererii de validare a creanței (f.d.33 – 38; 56-59). În motivarea soluției adoptate, instanțele de judecată au reținut că cererea de validare a creanței este tardivă, deoarece a fost depusă în afara termenului stabilit de instanța de insolvență în hotărârea de intentare a procesului de insolvență și că argumentul societății cu răspundere limitată „Ivaro” că a depus la 20 iunie 2014 cererea de validare a creanței la administratorul insolvenței este declarativ.

Tot actele pricinii mai atestă că la 29 iulie 2015 și 08 iulie 2016 avocatul Lungu Vasile a depus în interesele societății cu răspundere limitată „Ivaro” cerere de validare a creanței în mărime de 11 929 184,36 lei, invocând că prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016 s-a încasat din contul societății cu răspundere limitată „Sansilvia” în contul societății cu răspundere limitată „Ivaro” suma de 11 929 184 lei (f.d. 62-63).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 ianuarie 2017, s-a respins cererea creditorului societatea cu răspundere limitată „Ivaro” cu privire la validarea creanțelor în sumă de 11 929 184,36 lei față de societatea cu răspundere limitată „Sansilvia” în procedura de faliment (f.d.93-96; 117-123). În aceste acte

judecătorești, instanțele de judecată au reținut că hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, prin care s-a încasat din contul societății cu răspundere limitată „Sansilvia” în contul societății cu răspundere limitată „Ivaro” suma de 11 929 184 lei, nu îl repune pe creditorul societatea cu răspundere limitată „Ivaro” în termenul de validare a creanțelor.

În prezenta cerere de repunere în termen și de validare a creanței, societatea cu răspundere limitată „Ivaro” a invocat temei de repunere în termen faptul că la 30 aprilie 2017 a fost eliberat titlul executoriu în baza hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015, care a devenit irevocabilă.

Colegiul judiciar consideră că instanța de insolabilitate întemeiat a concluzionat că eliberarea titlului executoriu nu este temei de repunere în termen a cererii de validare a creanței, în condițiile în care Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, prevede posibilitatea creditorului de a se adresa către instanța de insolabilitate cu cerere de admitere a creanțelor în lipsa titlului executoriu, urmând a fi reținute în acest sens prevederile art. 140 alin. (3) și (7) din aceeași lege, care prevăd că cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu. Creanțele neconfirmate prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și nu se satisfac conform procedurii stabilite de prezenta lege. Sub incidența prezentului articol cad și creanțele întemeiate pe hotărâri judecătorești sau pe hotărâri arbitrale irevocabile, sau pe titluri executorii

În hotărârea Ponomaryov vs. Ucraina 3236/03 din 03 aprilie 2008, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dacă termenul pentru introducerea unei căi ordinare de atac este reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care nu par să fie foarte convingătoare, o asemenea decizie ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termenul de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

În cauzele Ceachir contra Moldovei din 15 ianuarie 2008 și Melnic contra Moldovei din 14 noiembrie 2006, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale încalcă drepturile reclamanților la un proces echitabil.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017 este legală, iar argumentele invocate în cererea de recurs poartă caracter declarativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul ca neîntemeiat și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Ivaro”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea societății cu răspundere limitată „Ivaro” cu privire la repunerea în termen a cererii de validare a creanței, în cauza la cererea introductivă depusă de societatea cu răspundere limitată „Sansilvia” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Valeriu Doagă

judecători

Ion Druță

Luiza Gafton